

HELSINGIN YLIOPISTO

OPISKELE ELÄINLÄÄKETIEDettä

– monien mahdollisuuksien ala

Oletko tänään tarvinnut

ELÄINLÄÄKÄRIÄ?

Ai etkö? Niinhän sitä voisi luulla. Oletko syönyt tänään jotain? Aina kun syöt, käytät eläinlääkärin asiantuntemusta. Eläinlääkäri turvaa ammattitaidollaan ihmisten terveyden huolehtimalla siitä, että elintarvikkeet ovat puhtaita ja turvallisia. Eläinlääkäri varmistaa myös, että eläimistä peräisin olevat tarttuvat taudit eli zoonootit eivät leviä ihmisiin.

Eläinlääketieteen ammattilaiset huolehtivat luonnollisesti myös nelijalkaisten, karvaisten ja siivekkäiden otusten terveydestä. Eläinlääkiksen näkökulmasta ihmislääkäri hoitaa vain yhtä lajia – eläinlääkärin vastaanotolle voi ontuvan hevosen jälkeen tulla hoidettavaksi gerbiili, ja ilta-päivällä hoitoa voi tarvita navetallinen nautoja. Vaihtelusta pitävän ihmisen ammatti! Kuuden vuoden opintojen jälkeen eläinlääketieteen liseniaatti on saavuttanut vankan osaamisen, jota tarvitaan: eläinlääkäri ei jää työttömäksi.

Akateeminen koulutus perustuu viimeisimpään tieteelliseen tutkimukseen. Eläinten ja ihmisten sairauksilla on paljon yhteistä – esimerkiksi tieteenaloja yhdistävät tutkimusryhmät ovat arkipäivää kaikkialla.

Eläinlääketiedettä voi Suomessa opiskella ainoastaan Helsingin yliopistossa, Viikin vihreällä kampuksella. Vuosikursseista hitsautuu opintojen myötä tiivis porukka, joka pitää yhtä loppuelämänsä. Tule joukkoon!

” Yleislaillistuminen on siitä hyvä juttu, että valmistumisen jälkeen voi rauhassa tehdä eläinlääkärin töitä monipuolisesti ja katsoa, mikä se omin juttu on.

Monipuolinen asiantuntija

Laaja-alainen eläinlääkärin koulutus antaa valmiudet toimia kaikilla eläinlääketieteen osa-alueilla:

- kunnaneläinlääkärinä
- asiantuntija- ja johtotehtävissä valtiolla tai yrityksissä
- pieneläinlääkärinä tai hevoseläinlääkärinä
- kansainvälisissä asiantuntijatehtävissä
- virkamiestyössä ministeriöissä
- ympäristöterveydenhuollon johtotehtävissä
- opetustehtävissä
- elintarvikkeiden tai ympäristön valvojana hyvinvointia varmistamassa
- uraauurtavissa tutkimustehtävissä jne.

Työympäristö voi olla moninainen: eläinlääkäreitä työskentelee maatilalla, teurastamolla, potilaiden parissa vastaanotolla tai virastossa.

Eläinlääkäreitä tarvitaan tulevaisuudessa yhä enemmän esimerkiksi elintarvikkeiden laadun ja tarttuvien eläntautien valvonnassa. Seura- ja harraste-eläinten määrä ja merkitys kasvavat yhteiskunnassa koko ajan. Myös teollisuus tarvitsee eläinlääkäreiden asiantuntemusta yhä enemmän.

Eläinlääkäreiden **työllistyminen onkin akateemisten alojen parhaita** – töitä riittää joka sektorilla, ja monialainen koulutus tarjoaa mahdollisuudet urapolun muokkaamiseen.

Eläinlääkäreiden työ on vaihtelevaa ja vaativaa

Eläinlääkärin ammatti on hyvin palkitseva. Se vaatii kuitenkin sekä fyysistä että psyykkistä kestävyyttä: työskentelyolosuhteet vaihtelevat, ja työ on usein epäsäännöllistä.

Eläinlääkärin työhön kuuluu **kiirettä, vastuuta sekä nopeita, mutta tarkkaan harkittuja päätöksiä**. Terävän pään ja taitavien käsien lisäksi tarvitaan asiakaspalvelussa sosiaalisia taitoja ja empatiaa. Työssä kohtaa **eläinten koko elämänsäkaaren**. Positiivisten asioiden lisäksi työ voi olla vakaviin sairauksiin paneutumista ja kuoleman kohtaamista.

SEBASTIAN

kotoisin Espoosta, 1. vuosikurssi

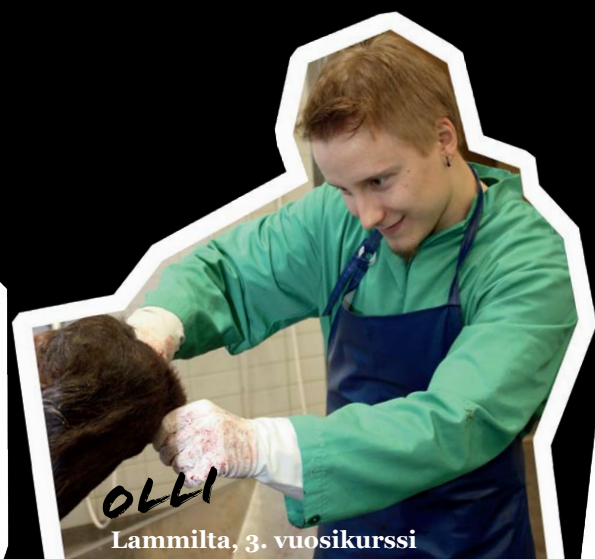
”Seiskaluokalla tuli ensimmäisen kerran mieleen, että eläinlääketiede voisi olla mun juttu. Äiti on lääkäri, mutta se ihmispuoli ei niin kiehtonut – meillä on aina ollut elikoita koirista hevosiin. Myös eläinsuojeluasiat on mulle tärkeitä. Nyt mielessä onkin suunnata kunnan eläinlääkäriksi, pääsee hoitamaan kaikkia lajeja ja myös katsomaan tiloille, että eläimet voivat hyvin. Ennen valmistumista aion lähteä opiskelijavaihtoon, saksaa olisi hauska oppia käytännössä.”

LAURA

Valkeakoskelta, 2. vuosikurssi

”Ehdin ottaa vauhtia Kuopiosta, ja valmistua maisteriksi molekyylibiologiasta. Alalta ei kuitenkaan tuntunut löytyvän mielekkäitä työtehtäviä – lukioaikojen haave eläinlääkiksestä palasi. Opintoja on voinut yhdistää hienosti: tein jo ensimmäisenä kesänä lisensiaantutkielman ihmisten ruokamyrkytysbakteeri *Clostridium perfringens*istä. Pääsin esittelemään aiheitani tieteelliseen kongressiin, huippua! Ajatus tutkijan urasta alkoi tuntua kiinnostavalta, vaikka olen myös tosi eläinrakas. Täällä työttömyyttä ei tarvitse miettiä, kiinnostavia vaihtoehtoja on liikaakin.”

OLLI

Lammilta, 3. vuosikurssi

”Tänään tehtiin patologian obduktioita eli katsottiin käytännössä, miltä ähkyyn kuolleen hevosen sisuskalut näyttää. Tällaiseksi opinnot kuvittelinkin – tietysti tätä ennen on opiskeltu niin tautioppi, luut kuin lihaksetkin. Jos joku pelottelee, että sisään on mahdoton päästä, älä usko. Ei mulla todellakaan täydellinen todistus ollut ja hyvinhän täällä pärjää. Itse opintojen lisäksi olen aktiivisesti mukana ainejärjestö EKY:n toiminnassa, edustan eläinlääketieteilijöitä muun muassa tiedekuntaneuvostossa ja ylioppilaskunnassa. Mukaan vaan!”

Lue lisää opiskelijahaastatteluja tiedekunnan verkkosivuilta ja tutustu opiskelijaelämään Eläinlääketieteen kandidaattiyhdistys EKY:n sivuilta.
www.vetmed.helsinki.fi/opiskelu/valinta/vuosikurssahaastattelut

ANNA

KALLE

”Opiskelu on melko intensiivistä ja aikaavievää. Sekä opiskeltaessa että vapaa-ajan valinnoissa on opittava tekemään kompromisseja ja priorisoimaan asioita, jotta varmasti ehtii ja jaksaa.

MAIJU

Lahdesta, 5. vuosikurssi

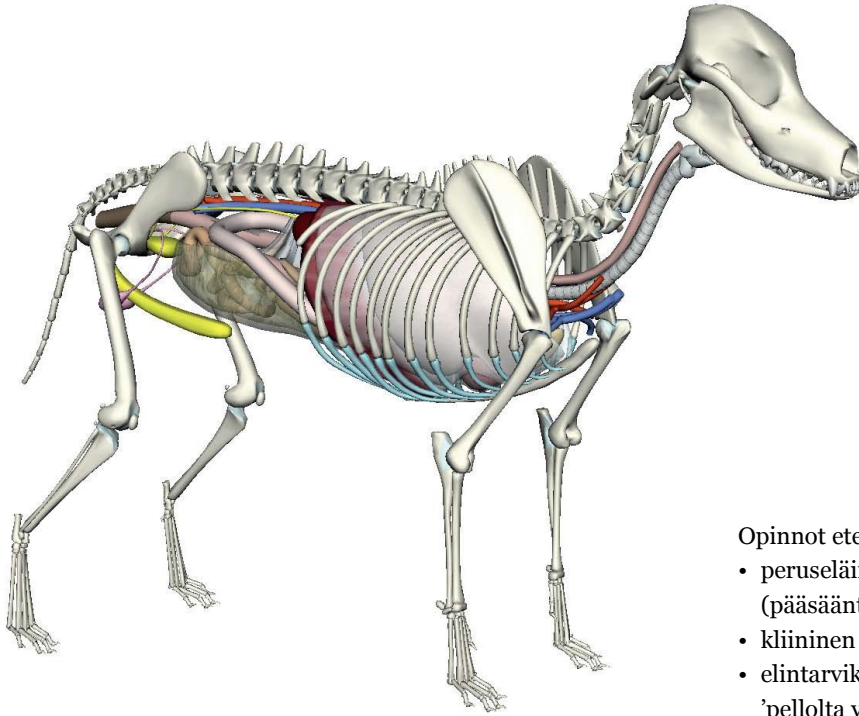
”Opinnot ovat vastanneet odotuksia – juuri niin vaativia ja haastavia kuin odotinkin... Opiskelu-aikaa vietetään hyvin tiiviisti, mikä on ollut aivan loistava asia. Samanhenkiset ystävät eli tulevat kollegat on korvaamaton apu monessa tilanteessa! Ehkä yllättävintä onkin ollut löytää yhteishenki monen kymmenen hyvin eri-ikäisen ja eritaustaisen kurssitoverin laumasta. Plussaa saa myös moderni Viikin kampus: ei vain tiedekunnan ja eläinsairaalan uudet, toimivat tilat vaan myös esimerkiksi kampuksen tiedekirjasto palveluineen on hyvä ympäristö opiskelulle.”

Kustavista, 6. vuosikurssi

”Lukion jälkeen kulutin vuoden konetekniikalla TKK:lla, ei tuntunut omalta. En halunnut tehdä mitään teoreettista tai kirjallista, joten vaihtoehtoina olivat lääketieteen tai eläinlääketieteen opinnot. Siskot ovat eläinlääkäreitä, ja eläinten hoitaminen tuntui ajatuksena ihmisten hoitamista hauskemmalta. Viime vuosi sen varmisti: haluan töihin kuntapraktiikkaan. Nyt kierrettyäni hoitamassa sekä lemmikkejä että erityisesti suurempia navetan asukkeja juuri vaihtelevuus on iskenyt. Olisi tylsää tehdä vain yhtä ja samaa. Palkitsevinta opinnoissa on ollut päästä tekemään jotain, josta entuudestaan tuntee teorian.”

Jyväskylästä/Riihimäeltä, 6. vuosikurssi

”Opiskellessa tulevaisuuden suunnitelmat muuttuvat joka vuosi: aina tulee jotain uutta ja kiinnostavaa mistä ei tiennyt. Hevospraktiikka kiinnostaa nyt eniten, klinikavuonna sain vahvan kipinän myös kirurgiaan. Keväällä olin pari kuukautta Intiassa, ja kehitysmaissa työskentely kiinnostaisi sekkin. Kun on saanut näin hyvän koulutuksen, tuntuu että on velkaa maailmalle antaa jotain takaisin. Ulkomailta ymmärtää myös, miten hyvin asiat Suomessa ovat: esimerkiksi ruoan puhtaus ei todella ole itsestäänselvyys, vaan sen eteen tehty työ näkyy!”

Teoriasta käytännön soveltamiseen

Eläinlääkärin opinnot koostuvat kolmivuotisesta eläinlääketieteen kandidaatin tutkinnosta (180 opintopistettä) ja kolmivuotisesta lisensiaatin tutkinnosta (180 op.).

Opiskelu eläinlääkiksessä on **käytännönläheistä ja laaja-alaista**. Opinnot etenevät pääosin valmiin opetusohjelman mukaisesti. Opetus sisältää luentojen lisäksi paljon käytännön harjoituksia ja pienryhmäopetusta. Päivystykset ja käytännön potilastyö ovat oleellinen osa opiskelua: työ opitaan myös käytännössä.

”Lääketiede, luonnontieteet ja eläimet kiinnostivat kaikki, joten eläinlääkis oli selkeä valinta. Alan viehättävyyttä ei myöskään vähennä mainiot työllistymismahdollisuudet, alan yleinen arvostus ja kilpailukykyinen palkka.

Opinnot etenevät kolmessa jaksossa:

- peruseläinlääketiede: 'terve eläin' (pääsääntöisesti 1. ja 2. vuosi)
- kliininen eläinlääketiede: 'sairas eläin' (3.-5. vuosi)
- elintarvike- ja ympäristöhygieniat: 'pellolta vatsaan' (6. vuosi).

Sairaaseen eläimeen perehdytään kolmannesta opintovuodesta lähtien – **viidentenä vuonna työskennellään kokopäiväisesti Yliopistollisessa eläinsairaalassa.**

Ympäristöterveydenhuollon harjoittelu ja teurastamossa suoritettava tarkastuseläinlääkäriharjoittelu kuuluvat myös tutkintoon.

Tarkempaa tietoa opinnoista ja opintojen rakenteesta on opinto-oppaassa, joka löytyy tiedekunnan [www-sivuilta: www.vetmed.helsinki.fi/opiskelu](http://www.vetmed.helsinki.fi/opiskelu)

Mahdotonta päästä sisään? Höpö höpö, joka vuosi monta kymmentä onnistuu!

Tiedekuntaan hakee vuosittain noin 500 henkilöä eri puolilta Suomea. Vuosittain noin 15 % hakijoista on hyväksytty opiskelijoiksi. **Valintakokeessa tärkeintä on huolellinen valmistautuminen.**

Valintakoe on sama kuin muillakin lääketieteellisillä tiedekunnilla, ja kaikkien opiskelijoiksi haluavien tulee osallistua valintakokeeseen. Opiskelijat valitaan kahdessa valintaryhmässä: valintakokeessa menestymisen perusteella sekä ylioppilastutkintotodistuksesta ja valintakokeesta saatavien yhteispisteiden perusteella. Valintakoe sisältää valintakoekirjaan ja kokeessa jaettavaan tehtävämonisteeseen perustuvia biologiaan, kemiaan ja fysiikkaan painottuvia integroituja ja aineistotyypisiä tehtäviä.

Tarkat tiedot opiskelijavalinnoista ovat tiedekunnan [www-sivuilla osoitteessa **www.vetmed.helsinki.fi/opiskelu/valinta**](http://www.sivuilla osoitteessa www.vetmed.helsinki.fi/opiskelu/valinta).

Opiskelijavalinnasta voi kysyä tietoja myös sähköpostitse: el-info@helsinki.fi.

” Hakiessa on hyvä muistaa, että kaikki paikan saaneet ovat ihan tavallisia ihmisiä, joita yhdistää valtava halu opiskella eläinlääketiedettä. Motivaatio on se tärkein väline hakuprosessissa!

” Monet kuvittelevat tulevansa eläinlääkikseen opiskelemaan vain hyvän ammatin, mutta valmistuvat sekä hienon ammatin että hyvien ystävien saattelemana.

Eläinlääketieteellinen tiedekunta
Agnes Sjöbergin katu 2, (PL 66)
00014 Helsingin yliopisto
puh. 09 191 57157

el-info@helsinki.fi

Tietoa opiskelijavalinnoista
www.vetmed.helsinki.fi/opiskelu/valinta

Suunnittelu ja toimitus: Anna Rinnemaa ja tiedekunnan opintoasiain työryhmä
Valokuvat: Wilma Hurskainen, Eeva Jokinen, Reijo Jokivuori, Antti Kokkola,
Heimo Tasanen, Anna Vainio ja tiedekunnan viestintä
Ulkoasu ja taitto: Riikka Sippola
Yliopistopaino 2009
© Eläinlääketieteellinen tiedekunta

441

697

Painotuote